

پیروزی اراده‌ی اکثریت مردم در دور اول انتخابات: «نه» به جمهوری اسلامی را در دور دوم هم طنین انداز کنیم!

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

انتخابات ۸ تیر اراده‌ی قاطع مردم در «نه» به انتخابات نمایشی جمهوری اسلامی را در آشکارترین وجه نمودار ساخت. بیش از ۶۰ درصد رای‌دهندگان از حضور در پای صندوق‌های انتخاباتی رژیم سر باز زدند. میزان نازل آرای به صندوق ریخته شده آن‌چنان غافلگیرکننده بود که خامنه‌ای رهبر جمهوری اسلامی تا پنج روز پس از «انتخابات» جلوی دوربین ظاهر نشد، در مورد آن اظهار نظر نکرد و وقتی هم با تاخیر چند روزه لب به سخن گشود، جز اعتراف به شکست حرف دیگری نداشت. اما در عین حال، مرحله‌ی دوم انتخابات را «خیلی مهم» اعلام کرد و از همه‌ی کسانی که «اسلام و جمهوری اسلامی» را دوست دارند، خواست که با حضور در انتخابات این «دوستی» را نشان دهند. در حالی که نه تنها مخالفان که حتی خودی‌های جمهوری اسلامی نیز عدم حضور مردم در پای صندوق‌های رای را مخالفت با نظام سیاسی موجود و بیان اراده‌ی اکثریت مردم ایران برای عبور از جمهوری اسلامی تفسیر کرده‌اند. اکثریت مردم ایران آن‌گونه که دور اول انتخابات نشان دادند، نه فقط دوستدار جمهوری اسلامی نیستند، این رژیم را مانع اصلی هرگونه تحولی دانسته و خواستار برکناری آن هستند.

تنها حاصل دور اول انتخابات، قطعی شدن رقابت بین دو چهره از دو صف‌بندی متفاوت در درون حکومت در دور دوم است. سعید جلیلی چهره‌ی شاخص اصولگرایان افراطی متشکل در «جبهه‌ی پایداری» و مسعود پزشکیان نزدیک به اصلاح‌طلبان و از چهره‌های مورد حمایت آنان. تقابل این دو با این مشخصات، وسوسه‌ی شرکت در انتخابات به نفع یکی و علیه دیگری را تشویق می‌کند. اما تجربه نشان داده‌است در جمهوری اسلامی تصمیم‌گیرنده‌ی اصلی نه رئیس‌جمهور بلکه رهبر رژیم و نهادهای تحت فرمان او هستند. به خصوص شخصیت‌های قوی‌تر هم در چند دهه‌ی اخیر در مواردی که اختلافی بین ولی فقیه با رئیس‌جمهور بروز کرده، عملاً سیاست و سخن "رهبر" را پیش برده‌اند. حال تکلیف پزشکیان که خود را مجری

فرمان خامنه ای معرفی می‌کند و یا جلیلی که در خط رهبر است، از قبل روشن است. در لحظه کنونی انتخاب اصلی، علیرغم اختلافاتی که میان دو کاندیدا وجود دارد، اساساً بین جلیلی و پزشکیان نیست، بلکه برای اکثریت جامعه انتخاب بین ادامه‌ی حکومت جمهوری اسلامی با توجه به تجربه بیش از چهار دهه حاکمیت آن و خواست آنان برای پایان دادن به کل نظام و اسقرار دموکراسی و سکولاریزم در ایران است. رای دادن به هرکدام از این «برگزیده‌ها» فارغ از تفاوت بین آنها، عملاً در خدمت ادامه‌ی این رژیم فاسد خواهد بود. آنچه جامعه‌ی ما نیاز دارد، تغییرات بنیادین در تمامی عرصه‌های زندگی است. فراخوان‌ها به مشارکت در مضحکه‌ای که توسط خامنه‌ای و دستگاه استبدادی او کارگردانی شده‌است، امید بستن به لطف و مرحمت دیکتاتور است.

عدم حضور بیش از ۶۰ درصد مردم در پای صندوق‌های رای ضربه‌ی کاری بر همه‌ی ارکان حکومت بود. این موفقیت می‌تواند روحیه‌ی نیروهای رژیم را تضعیف و بی‌اعتمادی به آینده را در درون آنها تقویت کند. ادامه‌ی این سیاست در تداوم تأثیرات و تغییراتی که جنبش «زن، زندگی، آزادی» برجای گذاشته‌است، می‌تواند سران رژیم و خامنه‌ای را به عقب‌نشینی‌های بیشتری وادار کند. همان طور که جنبش انقلابی زنان کشور ما تابوی حجاب اجباری را درهم شکست و رژیم با تمام امکانات خود نتوانست و نخواهد توانست آن را دوباره احیا کند، پیامدهای تکان دهنده‌ی تحریم همه جانبه می‌تواند تأثیرات مشابهی در نظام انتخاباتی کشور داشته‌باشد، سلطه‌ی حکومت بر صندوق‌های رای را با چالش جدی مواجه سازد و به پایمال شدن حقوق شهروندی مردم ایران نقطه‌ی پایان بگذارد. کاری که هیچ رئیس جمهور برآمده از فیلتر شورای نگهبان و مورد تأیید خامنه‌ای قادر به انجام آن نیست.

حزب چپ ایران بر این باور است که تحریم گسترده‌ی انتخابات ۸ تیر، تداوم جنبش انقلابی «زن، زندگی، آزادی» نمایش قدرت شکوهمند دیگری در برابر حکومت جمهوری اسلامی به مدنی‌ترین شکل آن بود که دستاوردهای بی‌بازگشت به ارمغان آورد. این موفقیت را پاس داریم و با تأکید بر موضع خود، در این دور هم سیاست تحریم را به یک برآمد جمعی و ملی برای مقابله‌ی آشکار با رژیم تبدیل کنیم. تجربه‌ی دور اول انتخابات نشان داد که به اتفاق می‌توان نقشه‌های رژیم را نقش بر آب کرد. در دور اول، رویگردانی گسترده‌ی مردم، که با حمایت وسیع کارگران، معلمان، بازنشستگان و سایر حقوق‌بگیران همراه بود، توانست تلاش‌های تبلیغاتی رژیم و حامیان آن را برای گرم کردن تنور انتخابات حکومت خنثی کند. این بار هم، باید ایستاد و با اتکا به اراده‌ی متحد اکثریت مردم راه را برای تحولات بنیادی در کشور هموار ساخت. دور دوم انتخابات رژیم را با تأکید بر سیاست تحریم بار دیگر با شکست مواجه سازیم.

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

۱۴ تیر ۱۴۰۳ - ۴ ژوئیه ۲۰۲۴